

У 1982 році Кагарлицький райвиконком прийняв рішення створити музей у селі Балико-Щучинка. У квітні 1985 року було відкрито музей – меморіальний комплекс „Букринський плацдарм”.

С.Уляники. Село Уляники розташоване на південному сході адміністративного центру територіальної громади за 9 км. Село входить до складу територіальної одиниці села Балико-Щучинка та знаходиться на відстані 3-х км від села Балико-Щучинка. Найближчі населені пункти - м.Ржищів, села Півці, Балико-Щучинка, Ведмедівка, Липовий Ріг, Пії.

Відстань автотрасою до Києва - 95 км.

За переказами старожилів, назва села походить від слова „гуляти”. Панство, з навколишніх сіл, збираючись на розваги їхало пити в сусідні Пії до пана Яновського, потім співати в Півці до пана Берна, а гуляти їхали в Гуляники, бо дуже вже красивою була природа в цій місцевості, для відпочинку кращого місця й не знайти. Під цією назвою село існувало ще в середині 19 ст. Згодом перша буква зникла з назви і залишилась сучасна - Уляники.

В цілому в околицях села люди селились ще кілька тисячоліть назад. Так, в ході розвідок та розкопок, що проводилися біля села в 2000 – 2005 роках експедицією Інституту археології НАНУ під керівництвом кандидата історичних наук Відейко М.Ю., виявлено більше 10 поселень періоду трипільської культури.

В 1954 році Уляники включені до складу Балико-Щучинської сільської ради.

На даний час село входить до Балико-Щучинського старостинського округу.

с.Півці. Село Півці – розташоване на півдні адміністративного центру територіальної громади на відстані 8 км, дорога з твердим покриттям.

Більш як два століття тому у мальовничому куточку недалеко від річки Дніпро, поселилися декілька сімей. Будинки будували невеличкі і ставили їх один біля одного – кучками. І це місце першопоселенців було назване Кучанка. Люди тут жили веселі, співучі. Вони побудували корчму. Веселий і гарний спів завжди подобався приїжджим. І далеко за межами цього поселення знали про гарних співців. Коли подорожнього запитували, звідки він іде, то відповідь була така: «Від співців». Так і закріпилася за селом назва Співці, пізніше в документах згадується як Півці. В історичному документі "Сказание о населенных местностях Киевской губернии" Л.Похилевича сказано, що: «Певцы, село близ Ржищева, не далее 8 – ми верст. Первыми вотчинными владельцами ми этого села были князья Любомирские, из коих Стефан Любомирский, генерал – майор народной кавалери, в 1783 году подтвердил за церковью принадлежание ей земли. В 1789 году имение это вместе с деревнею Онацками поступило к Игнатию Головинскому, стольнику Пржемысльскому. Нынедеревня Онацке, с 521 дес. земли (в том числе 174 десятины кушили крестьяне по выкупному договору 1863 года за 8478 рублей), принадлежит подпоручику Игнатию Семеновичу Кундзичу, купившему эту деревню 7 – го декабря 1840 года от Головинского, а Певцы вместе с деревнею Матыми Прицками и 2033 дес. земли и селом Липовым Рогом в Киевскомезде. Осипу Францовичу Перро (лат. и слов.) по покупке от Головинского и Госневского. В Певцах в 1741 году считалось дворов 60, да в Онацком 17; в 1792 году было дворов в первом 36, во втором 18. Жителей обоего пола в обеих деревнях в последнем году считалось 600; мене в одних Певцах 568, да в Онацком, в полуверстеотстоящем, 215».

У 1858 році за проектом пана Перро в селі побудували цукровий завод.

Сім'ї пана Перро село належало до революції 1917 року.

с.Онацьки. Село Онацьки віднесено до складу територіальної одиниці села Півці. Село Онацьки знаходиться на відстані 4 км від села Півці та нараховує 40 жителів.

с.Гребені, с.Юшки. Село розташоване на півночі від адміністративного центру територіальної громади за 9 км.

Село розташоване на правому березі Дніпра біля с.Юшки. Тут знаходиться великий виноградник. Янча, де ловались розбійники. Іх місце знав навіть обмануваний...

ВІДНО З ОРІГІНАЛОМ

63 210